

„Hát ti kinek tartotok engem?" (Mt16, 13-20)

Jézusnak ez a tanítványokhoz intézett kérdése szüntelenül visszhangzik századokon át. Hozzánk is elér. Felszólítása minden embernek szól, és ma talán még inkább, mint valaha.

Valóban, kicsoda számomra Jézus? A kérdés elgondolkodásra és elmélyedésre indít, létünk legmélyét érinti, és olyan válaszra készítet, amely sok mindenben meghatározza életünket, s mindenképpen kötelezettségekkel jár. Nem térhetünk ki előle, mert ez a legnagyobb kérdés, mondhatni életünk vizsgakérdése.

Ha szívből akarunk felelni és egyszerű szavakkal fogalmazni, a századossal a kereszttövében ki kell mondanunk: „Ez valóban az Isten Fia!" (Mt 27,54), vagy a hívhitetlen Tamással az utolsó vacsora termében: „En Uram, én Istenem!" (Jn 20,28). Szent Ferenc lángoló lelkesedésével is válaszolhatunk: „Jézus az Istenem és mindenem".

A népek apostolával, Szent Pállal valljuk: „Krisztus? Isten ereje és bölcsessége" (1Kor 1,23), „Krisztus bölcsességünké, megigazulásunkká és megváltásunkká lett" (1Kor 1,30). Ebben van minden, amiben hiszünk.

Ő a mi bölcsességünk. Az emberi lélek hatalmas erővel vágyakozik az igazság után, ami biztonságot és világosságot, útirányt mutat számára. Az igazság keresésében, megismerésében, hittel való elfogadásában Jézus a mi bölcsességünk. Bölcsnek lenni több mint tudni. Jézus egyénisége és példamutatása, meghirdetett örömhíre támpontot, útirányt jelent az élet útvesztőjében. Merre menjek, hogyan éljek, hová tartok? E kérdésekre csak Ő ad egyértelmű választ.

Jézus a megigazulásunk. A keresztségben és minden szentség vételében meghaltunk a régi embernek, és Jézusban új emberként új életre támadtunk. Jézus él bennünk az örök élet ígéretével és reménységével. Ő számunkra út a mennyei Atyához, a mennyország kapuja. Ő a megszentelődésünk. Szüntelen szellemi és lelki fejlődésre van szükségünk, hogy mi is elmondhassuk Szent Pál hitvallását: „Élek én, de már nem én, hanem Krisztus él bennem" (Gal 2,20).

Ez nem más, mint lelki életünk fejlődése, hogy Jézus minél tökéletesebben sugározzon belőlünk.

Jézus a megváltásunk. Ő életünk értelme, célja és megváltása földi, halandó és tűnő, mulandó életben. Mindenütt és mindenben Krisztust kell megtalálnunk, mert Ő az alfa és omega. A kezdet és a vég.

Ki nekem Jézus Krisztus? A kérdésre így adott választ Tolnai Klári: „Jézus a titkom, erőm, büntudatom, kegyelemem és feltámadásom.” Weöres Sándor: „Azért írok, mert jobban, pontosabban ki akarom fejezni az azonosságot Jézussal bennem és másokkal.” Vas István: „Jézus életem minden fontos eseményében és gondolatában ott van.” Bárdos Lajos: „Jézus? Az igaz életre vezető út.” Bulla Elma: „Jézusi törvények? Ma is érvényesek. Ezek mindennél többet jelentenek.” Gyurkovics Tibor: „Szenvedni tudni kell. Jól kell tudni szenvedni. Így csak Jézus tud. Ezt nevezik számomra megváltásnak.” Ignác Rózsa: „Jézus? Az Imitatio Christi (Krisztus követése) számomra gyötrelmesen nehéz.” Mensáros László: „Jézust nem történelmi személynek vagy szimbólumnak tartom, hanem egy állandó bennem élő valóságnak.” Nemes Nagy Ágnes: „Jézus-kép előttem a végtelen eszme kézfogása a mulandóságunkkal és a múlhatatlansággal.” Öveges József: „Keresztre feszített Jézus, jöjjön el a Te országod, ahol egymást szerető, boldog emberiség bírja ezt a gyönyörű Földet.” Mécs László: „Amikor verseket kezdtem írni, minden versírás előtt imádkoztam, igen. Jézus írjon és beszéljen belőlem.”

Ma ki volt nekem Jézus Krisztus?

Legyen szívvel-lélekkel kimondott hitvallásunk a mai nap szentje, X. (Szent) Piusz pápa jelmondata: „Mindent megújítani Krisztusban!”, hogy minden új életre keljen benne. Hisszük és reméljük, hogy vele együtt majd egy boldog örök életünk lesz!